

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Markéta Nedvědová
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: Navázání španělsko-japonských diplomatických vztahů se zaměřením na misi Hasekury Cunenagy
Oponent práce: Doc. Ing. Jan Sýkora, Ph.D.

	Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce (7 b)	7
Logická stavba práce (6 b)	5
Práce s literaturou včetně citací (5 b)	5
Stylistická úroveň (4 b)	4
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha) (3 b)	3
CELKEM	24

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

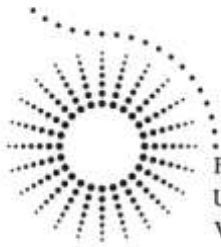
Celkové hodnocení: **výborně**

Komentář

Předkládaná práce má jasně formulované téma a precizně popsanou metodiku a přesvědčivě vyargumentované závěry. Drobné výhrady mám ke struktuře některých částí – například v Úvodu nepovažuji za nutné vyčleňovat cíl práce (1.4.) jako samostatnou subkapitolu (zejména s ohledem na její rozsah – 12 řádků!) a osobně bych ji spíše začlenil ji subkapitoly 1.1. Výběr tématu. Obdobně i podrobné členění kapitoly 2.2. není nutné, zejména s ohledem na skutečnost, že ji autorka dělí jen na jednu subkapitolu 2.1.1. Nelogické se mi jeví i řazení subkapitol 3.3., 3.4. a 3.5. Osobně bych zařadil stávající subkapitoly 3.3. a 3.5. za sebou, neboť obě řeší otázky vlivu jedné kultury na druhou – v subkapitole 3.3. španělské kultury na japonskou, v subkapitole 3.5. naopak (jistý nepoměr je v hloubce zpracování obou subkapitol); v subkapitole 3.4. však autorka popisuje vzájemné prolínání literárních tradic v obou směrech (trochu nešťastný je i název této části – místo „soudobá literatura“ bych možná volil název „dobová literatura“).

Otázky k obhajobě:

1. Je všeobecně známým faktem, že církevní řády, zejména františkáni, se začali věnovat péči o nemocné leprou, neboť tato choroba byla v Japonsku považována za „trest nebes“

Ústav Dálného východu

a léčení bylo proto nahrazováno segregací. Na straně 20 autorka tvrdí, že po roce 1590 začínají františkáni budovat „velmi hustou síť leprosárií po celém Japonsku“, což vyvolává dojem koncepčně promyšlené a centrálně podporované aktivity. Vzhledem k tomu, že se však Japonsko nacházelo v dané době na vrcholu sjednocovacího procesu, těžko si lze představit, že by takováto koncepce měla šanci uspět. Může autorka upřesnit, co konkrétně má na mysli označením „velmi hustá síť po celém Japonsku“?

2. Působení křesťanských misí na Kjúšú zanechalo jistý otisk i poté, co se šógunátní politika zaměřila na systematické potlačování křesťanské víry, a to v podobě tzv. skrytých křesťanů (*kakure kirišitan*), jejich centrum bylo na souostroví Gotó. Vzhledem k tomu, že se rod Date stavěl vstřícně k šíření křesťanství na svém lénu, dalo by se očekávat, že i zde přežily v tajnosti hrstky stoupenců křesťanské věrouky. Existují nějaké důkazy o přetrvávajícím křesťanském vlivu i v severních oblastech Japonska?

Datum: 3. 9. 2016

Podpis oponenta práce